

*ἄγι-Ζαρέας ὁ, ἄ-Ζαρέας Πόντ.(Κοτύωρ.) ἄ-Ζα-
ρέας Πόντ.(Κοτύωρ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Ζα-
ρέας.

Ὁ ἅγιος Βλάσιος ἐορταζόμενος τὴν 11^{ην} Φεβρουαρίου
(ἐκλήθη οὕτω, διότι πιστεύεται ὅτι, ἂν τὴν ἡμέραν τῆς
ἐορτῆς του κάμουν οἰανδήποτε ἐργασίαν αἱ ἔγκυοι γυναί-
κες, προξενεῖ πρὸς τιμωρίαν ζάραν, ἥτοι σωματικὸν
ἐλάττωμα, εἰς τὰ μέλλοντα νὰ γεννηθοῦν τέκνα).

ἀγιζοταγίζω ἀμάρτ. ἀβιζοταίζω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγιζότῃ ἢ ἀγιζότῃ καὶ τοῦ ρ. ταγίζω.

Θέτω τὸ ἐκ πυρίτιδος ἔναυσμα εἰς τὸ διὰ πυρολίθου
ἐκπυρσοκροτοῦν ὄπλον : Ἄσμ.

Καὶ τὸ σαλμᾶ του ἔφκειασε | καὶ τὸν ἀβιζοταίζε
(σαλμᾶς = εἶδος ὄπλου) Μάν.

ἀγιζότῃ ἢ, Κρήτ. — Λεξ. Περίδ. ἀγγιζότῃ Πελοπν.
(Ὀλυμπ.) ἀβιζότῃ Πελοπν. (Αἶγ. Καλάβρυτ. Λακων.
Τρίκκ. κ.ά.) ἀβιζότο τό, Πελοπν. (Αἶγ.) αἰζέτον Κάρπ.
αἰζέτο Κάρπ. βιζέτο Κάρπ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ağız otı*.

Μικρὰ ποσότης πυρίτιδος χρησιμοποιουμένη ὡς ἔναυ-
σμα τῶν ἄλλοτε διὰ πυρολίθου ἐκπυρσοκροτούντων ὄπλων.

ἀγιζότι τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγγιζότι Ἡπ. ἀγου-
ζέτι Θράκ. ἀγ'ζότ' Θεσσ. ἀβιζότι Πελοπν. (Σουδεν.)
ἀβ'ζότ' Μακεδ. (Βέρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γγ'ζότ' Στερελλ.
(Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ağız otı*.

Ἀγιζότῃ, ὁ ἰδ.: Φρ. Δὲν ἔχ' γγ'ζότ' μυγαλὸ (δὲν
ἔχει ἐλάχιστον νοῦν. Ἐπὶ τοῦ μωροῦ) Ἀκαρναν.

ἀγι-Ἡλίας ὁ, ἀμάρτ. ἄγι-Λιάς πολλαχ. αἰ-Λιάς
πολλαχ. αἰς-Ἐλιάς Κῶς Χίος αἰς-Νουλιάς Σύμ. αἰς
-Λιάς Θήρ. ἄγιο-Λιάς Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ.ά.) αἰ
-Ἐλιάς Κῶς αἰ-Λιάς Μεγίστ. ἄ-Ἡλίας Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ.) αἰ-Λιὸς Πελοπν. (Πάτρ.) ἄ-Ἡλία ἢ, Πόντ.
(Κρώμν.) Γενικ. τ' ἄγιο-Ἡλιὸς Πελοπν. (Ἡλ. Πύργ.)
τ' ἄγιο-Λιὸς Πελοπν. (Μεσσ. κ.ά.) τ' ἄγιο-Λιὸς Πελοπν.
(Λάστ.) τ' αἰ-Ἡλιὸς Ἡπ. τ' αἰ-Λιὸς Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)
Θεσσ. Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βασαρ. Πάτρ. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) κ.ά. τ' αἰ-Λιοῦ Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κρήτ. κ.ά.
— ἸΒενιζέλ. Παροιμ.² 298,189 τ' αἰ-Λία Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Ἡλίας.
Τὸ θηλ. ἄ-Ἡλία ἐκ παρανοήσεως νομισθέντος ὡς ὄν.
ἀγίας. Πβ. ἀγιά-Σωτηρᾶ.

Ὁ ἅγιος Ἡλίας ὁ προφήτης, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐορτὴ τελεῖται
τὴν 20^{ην} Ἰουλίου κοιν. καὶ Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.):
Βλαστημεῖ τὴν ἄ-Ἡλίαν Κρώμν. || Φρ. Βοήθειά σας ὁ αἰς
Ἐλιάς! (εὐχὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου,
συνήθως ἀπευθυνομένη γενικῶς ὑπὸ τῶν συναντωμένων
πρὸς ἀλλήλους) Κῶς Θὰ σὲ κάμω τ' αἰ-Λία! (θὰ σὲ βρέξω.
Ἐξ ἐθίμου, καθ' ὃ τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου
Ἡλίας, ἰεωρουμένου κυρίου τῆς βροχῆς, οἱ παῖδες ρί-
πτονται ἐνδεδυμένοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὅσους βλέπουν
μὴ βρεγμένους τοὺς ρίπτουν διὰ τῆς βίας ἐπιλέγοντες τὴν
φρ.) Μεγίστ. || Γνωμ. Τ' αἰ-Πνεύματος βάλ' ὄρνὸ καὶ τ' αἰ

-Λιᾶ φά' σῦκα (κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος γί-
νεται ὁ ἐρίνασμος τῶν συκῶν, τοῦ δὲ ἁγίου Ἡλίας ὠρι-
μάζουν τὰ σῦκα) Κύθν. Ἀγία Μαρίνα, δῶσ' μου σῦκα, κὶ αἰ
-Λιά, ἄπλωσ' κ' ἔπαρε (ὅτι μετὰ δυσκολίας εὐρίσκομεν
σῦκα κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἀγίας Μαρίνης 17^{ην} Ἰουλίου,
ἐνῶ τοῦ ἁγίου Ἡλίας ἀφθονοῦν ταῦτα) αὐτόθ. Τῆς ἀγίας
-Μαρίνας σῦκο, τ' αἰ-Λιοῦ σταφύλι καὶ τὸν Αὐγουστο μαντήλι
(τῆς ἀγίας Μαρίνης ὠριμάζει τὸ σῦκον, τοῦ ἁγίου Ἡλίας
τὸ σταφύλι καὶ τὸν Αὐγουστον πληθύνουν τόσοι αἱ στα-
φυλαί, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ γεμίση δι' αὐτῶν καὶ μαν-
τήλι) ἸΒενιζέλ. ἐνθ' ἄν.

Ὁποῦ 'ν' αἰ-Γιάννης καὶ νερό κὶ ὅπ' ἄγιο-Λιάς καὶ ράχι
(συνήθως τὰ μὲν παρεκκλήσια τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ κτίζονται παρὰ τὰς πηγὰς ὑδάτων, τοῦ δὲ προ-
φήτου Ἡλίας ἐπὶ τῶν κορυφῶν ὀρέων) Ἀρκαδ. Ἡ λ. καὶ
ὡς τοπων. κοιν. 2) Κορυφὴ βουνοῦ, κορυφοβούνη
(διότι συνήθως ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν βουνῶν κτίζονται
τὰ παρεκκλήσια τοῦ προφήτου Ἡλίας, ὁ ὁποῖος ἐκ παρα-
σχετισμοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ
νομίζεται ὅτι ἀνελήφθη ἐκ τῆς κορυφῆς βουνοῦ) πολλαχ.:
Φρ. Πῆρε τοὺς ἄγιο-Λιάδες (ἔγινε ληστὴς ἢ παρεφρόνησε)
Ἀρκαδ. (Συνών. φρ. πῆρε τὰ βουνά). 3) Ὁ μὴν Ἰού-
λιος (διὰ τὴν κατ' αὐτὸν τελουμένην ἐορτὴν τοῦ ἁγίου
Ἡλίας) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

ἀγιθοδωρήσᾶ τά, Πόντ. (Κερασ.) ἀεθοδωρήσᾶ
Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) ἀεθοδωρήσᾶ Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Θόδωρος.

1) Γεῦμα παρατιθέμενον ὑπὸ τοῦ ἀγιθοδωρίζοντος
(πβ. τὸ ρ.) εἰς τοὺς προσερχομένους εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ
νὰ τὸν συγκαροῦν μετὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Προηγιασμέ-
νων τὴν Τετάρτην τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς Πόντ.(Χαλδ.) 2) Τραγήματα, τὰ ὅποια
προσφέρουν εἰς τὴν ἀγιθοδωρίζουσαν αἱ ἐπισκεπτό-
μεναι διὰ νὰ συγκαροῦν αὐτὴν φίλαι Πόντ. (Χαλδ.) β)
Τραγήματα ἀποστελλόμενα ὑπὸ τοῦ μνηστήρος εἰς τὴν
ἀγιθοδωρίζουσαν μνηστὴν του Πόντ. (Κερασ.) Πβ.
ἀγιθοδώρισμα 2.

ἀγιθοδωρίζω Πόντ. (Κερασ.) ἀιθοδωρίζω Πόντ.
(Κερασ. Ὁφ.) ἀεθοδωρίζω Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Τρίπ.
Χαλδ. κ.ά.) ἀεθοδωρίζω Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Θόδωρος.

Νηστεύω ἀπεχόμενος πάσης τροφῆς καὶ ποτοῦ ἀπὸ
τῆς Δευτέρας τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσα-
ρακοστῆς μέχρι τέλους τῆς λειτουργίας τῶν Προηγιασμέ-
νων τῆς Τετάρτης τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἢ νηστεύω ὅλην
τὴν πρώτην ἐβδομάδα τρώγων ἅπαξ μόνον τὴν Πέμπτην
(τὸ ρ. ἐσχηματίσθη διὰ τὴν κατὰ τὸ Σάββατον τῆς ἐβδο-
μάδος ταύτης τελουμένην ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου
τοῦ Τίρωνος. Συνών. θοδωρίζω.

ἀγιθοδώρισμα τό, ἀμάρτ. ἀιθοδώρισμα Πόντ.
(Οἶν.) ἀεθοδώρισμα Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Τρίπ. Χαλδ.)
ἀεθοδώρισμα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγιθοδωρίζω.

1) Τὸ νηστεύειν τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς Μεγά-
λης Τεσσαρακοστῆς διὰ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ πάσης τροφῆς
καὶ ποτοῦ, ἥτοι ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι τέλους τῆς λει-
τουργίας τῶν Προηγιασμένων κατὰ τὴν Τετάρτην, ἢ τὸ
νηστεύειν ὅλην τὴν πρώτην ἐβδομάδα πλὴν τῆς Πέμπτης

